

ходъ; но като бѣше йоще видѣло, отбиха се отъ пх-  
тътъ си и се скриха у хаджи Георгевата фабрика, да  
чакатъ наближаванieto на нощта. Щомъ мръкна, влѣ-  
зоха у кѣщата на Нено Господиновъ съ когото се по-  
знаваха отъ по прѣди. Икономовъ го поздрави отъ  
скороzapознатитѣ му познайници: Димитръ свѣщара  
отъ Гюргево, баба Тиховица отъ Русчукъ, учителтъ  
Пановъ отъ Орѣховица. Нено се познаваше съ помѣна-  
титѣ, защото неколко бѣше обиходилъ градоветѣ: Еле-  
на, Орѣховица, Русчукъ и Гюргево. Той полюбипитству-  
ва да узнае като какъ Икономовъ се запозналъ съ тѣхъ  
и за целта на неговото пхтувание съ вѣводата. Ико-  
номовъ му расказа, че е извѣстенъ за отиванieto му до  
Гюргево и че жребий за агентинъ и вѣвода, въ Слив-  
венъ сж е падналъ на него и на Стомла. Слѣдъ разго-  
ворътъ имъ, поискаха да ги прикрива до осжществение  
на мисията имъ. Нено се съгласи на тѣхното желание  
и въ кѣщата му прѣстояха три дни.

Като бѣха тукъ, прѣдставиха му да покани нѣкои  
отъ гражданитѣ на тайно събрание, въ което да явятъ  
цельта на мисията си. Той извѣсти на мнозина. Увѣ-  
доменитѣ ако и да желаяха да присхтствуватъ, обаче  
бояха се отъ прислѣдванието на турското правителство  
въ градътъ, защото по онова врѣме се свърши убийство-  
то на Стоянъ Айрановъ и фамилията му.

Поканата имъ не сполучи, ако и да ги посѣтиха  
отпослѣ нѣкои отъ познатитѣ имъ. Като се откриха на  
мнозина, тѣ промислиха да се прѣдвардятъ; грозеше ги  
опасностъ отъ запознавание на жилището имъ; най-повече  
отъ помѣнатото убийство, което се извърши, въ тѣзи  
часть на градътъ, дѣто бѣха се установили. Затова оста-  
виха Неновата кѣща и прѣдрешени, въ видъ на копачи,  
заведоха се у кѣщата на дѣда Господина Неновъ баща.